

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Fjerde Session.

18de Møde.

Onsdagen d. 10. November.

(Forts.).

B. Schøler: Jeg maa ogsaa meget beklage, at nærværende Lovforslag er saa kort affattet, og saa lidet indlader sig paa de Momenter, som her komme i Betragtning, at det ikke er affattet bestemt saaledes som i Loven om de fremmede Troesbæfendere, hvor Udskrivning af Skolen traadte istedetfor Confirmation, at det ikke har taget noget Hensyn til Forordningen om Studsmaalsbøgers Udstedelse, at nemlig Bestemmelsen om Confirmation kunde gaae ud, saaledes at de efterat være udfkrevne af Skolen, og efterat have erholdt Udskrivningsattest i Studsmaalsbøgerne, kunde gaae ud i det borgerlige Samsfund. Naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har meent, at det ikke havde nogen Betydning, og har villet opstille Talstørrelser og meent, at der skulde være 10,000 Tilfælde, hvor en saadan Lov ikke kom til Anvendelse, og at det kun var i det 10,001 Tilfælde, at den kom til Anvendelse, da troer jeg, at han storligen feiler, og jeg maa navnlig henvise til den Egn, hvorfra jeg er, nemlig til det vestlige Jylland, hvor Drengene, naar de ere fyldte 14 Aar, og naar de have opnaaet Betingelserne for at træde selvstændigt ud i det borgerlige Samsfund, tage 20—30 Mile bort, for at tage Tjeneste, og skulde de paa disse fremmede Steder have Forpligtelse til at besøge Skolen, da vilde de være meget forstyrrede i at kunne faae Tjeneste og erholde den Løn, som de ellers kunde erholde; altsaa troer jeg, at der er en Trang tilstede til at faae en Lovbestemmelse, som sætter Udskrivning af Skolen, i Henseende til at kunne tjene sit Brød, istedetfor Confirmationen. Jeg troer ogsaa, at det har sin store Betydning, netop

seet fra Folkekirkens Standpunkt; men jeg troer tillige, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) har været en daarlig Advocat for Folkekirken, idet han med sin store Overlegenhed vilde knuse denne lille Lovsmule, og, skulde vi faae flere Bestemmelser, som lægge et Stavnsbaand paa Folkekirkens Medlemmer, som ikke ligge paa andre Troesbæfendere, da troer jeg, at vi efterhaanden nøde Folk til at træde ud af Folkekirken, som endnu vedbliver at vedligeholde den gamle Statskirkes Charakter; thi vi maae vel lægge Mærke til, at det ikke blot er Hæretikere, der staae i Modstrid med den gamle Statskirke, men at det er Folkekirkens Medlemmer, at det er de alvorligste Bæfendere af den evangelisk-lutheriske Confession, som kunne være i Modstrid med de statskirkelige Bestemmelser. Uagtet jeg, som jeg allerede har udtalt, maa beklage, at denne Lovsmule er saalidet udtømmende, saa kan jeg dog ikke undlade at stemme for dens videre Fremme.

Schønning: Jeg troer, at denne Lov bør og kan behandles aldeles uden Hensyn til det Kirkelige (Hør!). Vi behøve aldeles ikke at tænke paa Sjælejagt, for at afgjøre, om vi vilde gaae videre med denne Lov eller ikke. Dersom jeg forstod eller hørte ret, hvad den ærede Cultusminister sagde, saa meente han, at Skoledirectionerne ifølge, jeg troer han nævnte den 18de Paragraph i Skoleanordningen, kunde fritage Skolebørn for de her omhandlede Skolebesøg to Gange om Maanedens, men han meente tillige, at det dog var tvivlsomt, og han fortrøstede os til en Bevilling fra Undervisningsministeriet, hvilket ogsaa det ærede Medlem fra Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) henviste til. (Hør!). At henvise en fattig Mand — som ikke engang kan skrive, knap kjøbe sit Papir (Na! Na!), og som ønsker, at hans Barn skal komme ud i Verden, for at det kan